

Відлига

Стеляться низом сиві дими, —
В гості відлига йде до зими.

— Що ти, відлиго, хочеш робить?

— Хочу я, зимо, сніг розтопить!
Хоче мій вогкий, теплий язик
Кригу лизати, як льодяник.

Тут розпустила нюні зима:
— Стільки старалась я — і дарма:
Стали, мов каша, білі сніги,
Що укривали степ і луги...

Жаль і хатинам білих снігів:
Капають сльози з вікон, дахів.

Та серед ночі — збувся прогноз —
Знов заморозив вікна мороз.
Знов без драбини, через димар,
Виліз на небо дим — аж до хмар.

Вранці бурульки бачили ми —

Д з с з

о а л и

в м ь м

г е о и

і р з .

з и .

л .

і

Анатолій Качан